

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3491).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

J. Pedersen: Der er den Forskel mellem det foreliggende Lovforslag og det, vi behandlede i Samlingen 1912—13, at Afsnittene om Ejendomsskyld og Statstilskud er udeladte, saa at der i det foreliggende Lovforslag kun er Tale om personlig Skat til Opholdskommunen og Erhvervskommunen samt Beskatning af Selskaber. Jeg har i og for sig ikke noget mod den Udeladelse, men det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa den er motiveret i Bemærkningerne til Lovforslaget, er noget underlig. Det hedder i det sidste Stykke paa første Spalte i Bemærkningerne, at Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt i 1910—11, var udarbejdet paa Grundlag af det Forslag, som var kommet fra Skattelovkommissionen, og som kun angik den personlige Beskatning; men saa føjes der til, at i den i November 1913 afgivne samlede Betænkning fra denne Kommission foreligger nu dens Indstillinger og Udtalelser vedrørende Ejendomsskatterne og Statstilskuddet til Kommunerne, og under Hensyn hertil har man ved den fornyede Forelæggelse af det af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1910—11 vedtagne Forslag ment at burde udelade disse Ting. Jeg synes egentlig talt, at Slutningen logisk burde have været en anden: Først foreligger Kommissionens Forslag om den personlige Kommuneskat, og man kommer saa med et Lovforslag i Tilslutning dertil — senere kommer Kommissionens Betænkning angaaende Grundskatterne, Ejendomsskatterne og Statstilskuddet, og saa maatte Konsekvensen være, at man tog disse Ting med i Lovforslaget. Imidlertid har Ministeren sagt ved Lovforslagets Forelæggelse, at der ikke har været Tid for Ministeriet til at overveje denne Del af den kommunale Beskatning, og det maa man jo respektere. Jeg forstaar meget godt, at i den Tid, hvor vi har haft Krig i Europa, har Ministeriet ikke haft Lejlighed til at overveje dette Spørgsmaal; men der var jo dog gaaet mindst 9 Maaneder, efter at Kommissionens samlede Betænkning var fremkommet, inden Krigen udbrød, saa der kunde vel nok have været gjort nogle Forarbejder. Imidlertid erkender jeg, at det at tage disse Ting med vilde jo vistnok noget have forringet Udsigterne for at føre denne Sag igen-

nem; de kan maaske være smaa nok i Forvejen. Thi medens Skattelovkommissionen jo paa et ganske enkelt Punkt nær var enig i sin Betænkning med Hensyn til den personlige Kommuneskat, var der meget delte Meninger i den med Hensyn til Ejendomsskatten og det finansielle Forhold mellem Staten og Kommunerne, og det er meget sandsynligt, at denne Uenighed ogsaa vilde gøre sig gældende her og vanskeliggøre hele Sagens Gennemførelse. Jeg skal altsaa ikke have noget imod, at disse Afsnit er udeladte. Der er jo ikke noget til Hinder for, at man lovgiver om den personlige Kommuneskat for sig og senere om Ejendomsskatten.

I øvrigt er Lovforslaget paa enkelte nærmest redaktionelle Ændringer nær det samme som det, vi har behandlet i 1912—13, og da jeg den Gang havde Lejlighed til at udtale mig om Sagen, finder jeg ikke Anledning til nu atter udførligt at gennemgaa den. Jeg vil kun gøre opmærksom paa ganske enkelte Ting. I det første Afsnit, om Skat til Opholdskommunen, finder man i § 7, 2det Stykke, en Bestemmelse, som er indsat i Folketinget, og som jeg ikke synes er klog eller rigtig. Det er den Bestemmelse, at ved Skat paa Indkomst af fast Ejendom kan man ikke sætte Skatten ringere end til 4 pCt. af det, som vedkommende Ejer i Henhold til Ejendomsskyldloven maa anses for at have indestaende i Ejendommen. Det er et lille Stykke Formueskat, man her har sat ind i denne Lov, der i øvrigt helt igennem bygger paa Indkomsten, og det forekommer mig ikke rigtigt at gøre det. Jeg vilde anse det for hensigtsmæssigere, om Ministeriet til Overvejelse havde optaget et Forslag, som fremkom i Skattelovkommissionen, og som gik ud paa at indføre kommunal Formueskat i Stedet for den Kildeartsforhøjelse, som man nu har for Indtægter af fast Ejendom og Kapital. Dette Forslag har Skattelovkommissionen enstemmigt indstillet. Der er, synes jeg, noget mindre rigtigt i denne Kildeartsbeskatning, hvor det er overladt til Kommunerne selv, om de vil bruge den eller ikke, hvad der har ført til, at medens man har den i de allerfleste Landkommuner, vistnok kun med Undtagelse af nogle ganske enkelte her omkring København, kender man den paa en enkelt Undtagelse nær slet ikke i Byerne. Det vilde være rigtigere, forekommer det mig, mere konsekvent, om denne Skat var ens over hele Landet, og derfor gik Skattelovkommissionens Forslag ud paa at afløse Kildeartsbeskat-